

Kære alle

At aflæse hverdagen er ligesom at dechifrere en ukendt kode. Langsomt falder brikkerne af alle indtryk på plads og en form for mening danner sig. Lyde, bevægelser og dufte tager mig gennem tid og rum, og hjælper mig til en forståelse af det, som sker. Koreografi er mit værktøj, en metode til at komponere

bevægelse i tid og rum, som kan give de omkringliggende fragmenter en form. Form er en forudsætning for alt det, som skaber mening.

Det og mere tænker jeg på, når jeg arbejder med den strategiske udvikling af Dansehallerne. Hver tid kommenteres gennem sin kunst. Kunstnere præsenterer begivenheder, billeder og udtryk, som på forskellig vis tvinger os til at forsøge at begribe det, som ligger bagved. Det er sådan samtiden afspejles igennem kunsten. Netop igennem. At se igennem og søge det bagvedliggende eller bare igennem det umiddelbare begejstres, væmmes, tilskrive det betydning eller ignorere det med ligegyldighed - og derefter fortsætte. At bruge sig selv. Krop og intellekt i et, alle sanser aktiveret. Vælge eller fravælge. Fra forskellige udgangspunkter, giver vi af vores tid og opmærksomhed for i fællesskab eller hver for sig at bevæge os videre i vores hverdag. Dansehallerne vil give de eksperimenterende kunstnere de betingelser, der er nødvendige for at bringe kunstformen fremad.

Hvordan skal vi sige noget konkret om det, vi intuitivt ved? Både for publikum og kunstnerne spille intuition en stor rolle. Det gælder om at stole på den. Hele vores indre verden eksisterer gennem vores evne til at tænke, fantasere og forestille os selv det vi aldrig tidligere har tænkt, set eller oplevet. En aftalt viden er grundlaget for vores konventioner. Gennem kunsten bryder vi op med dem og baner vejen for nye. Vi må hele tiden videre.

At iscenesætte sig selv og bruge egne minder, erfaring, viden, tvivl og alt, hvad der er, giver svar uden begrænsninger. I koreografisk scenekunst (f.eks. dans) skabes der rum til det, der udtrykkes via symbolik snarere end realisme. Dans giver plads til det, som ellers ikke bliver sagt, det som kan intensivere et "nu" og endda kaste vores blikke fremad. Dans kan få os til at tænke de tanker, vi normalt ikke ville tænke. Dans er et redskab til at omforme livet, gøre det endnu mere virkeligt og muligt at leve.

Så vi arbejder med den kropslige erfaring. Vi udvikler vores kompetencer både ved "at agere" og ved at deltage som publikum. Koreografi er et område, hvor vores behov for såvel følelsesmæssig som intellektuel stimulans får plads.

Alt kan ske. Det gør det i Dansehallerne.

Efva